

Emberi állatságok

2019 szeptember 03. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

A liberálisok a szigorú logikát követve végül mindig elcsúsznak egy banánhéjon.

Hirtelen meglep?dtem, hogy Balavány „csak én vagyok igazi keresztény, meg akir?l én azt mondom, és legkevésbé a fideszesek azok“ György, a hazai Disney-kereszténység egyik apostola majdnem józan dolgozatot írt. Vaktyúk is talál szemet, persze, de a vége mégis majdnem lett, mert ahogy az lenni szokott, a liberálisok a szigorú logikát követve végül mindig elcsúsznak egy banánhéjon.

Állatkínzás tekintetében a rezsimifjaknak van igazuk: a büntetéseket szigorítani kell. Az emberi jogokba szerelmes humanisták feleslegesen hüppögnek.

Természetesen létezik az állatvédelemnek elfajzott változata, és erre jó példa a szurikátás történet. Az ugyanis egy szerencsétlen baleset volt, a maximális büntetés egy kisebb tockos lehet a szül? részér?l, hogy a gyerek ne nyúlkáljon, és esetleg matekozás az állatkerttel, hogy kell-e fizetni. Ezen túl a lincshangulat teljesen indokolatlan és valóban beteges.

Csakhogy a szurikáta nem kutya. És a libsi firkászok elméjében él? áramvonalas egyenl?sítéssel szemben a kutya nem is légy vagy szúnyog.

Igaz, hogy vannak beteges ember-állat kapcsolatok, és valóban megmosolyogtató, amikor doktor Szöszi el?veszi a ridiküljéb?l a rágcsáló méret?re tenyésztett ebet, majd megitatja Eviannal. Csak mondjuk ehhez sincs köze senkinek. F?leg úgy, hogy kevés ember-állat kapcsolat lehet annyira beteges, mint amilyen életmódkísérletekkel a libsik szoktak házalni.

Maradjunk a kutyáknál. Ha hihetünk Hararinak és forrásainak, a kutyát uszkve tizenötezer éve háziasította az ember, közben elég sokat alakult az állat és az ember is, és valószín?leg sokféle közös körülményhez alkalmazkodtak mindketten. A tizenötezer év alatt feltételezhet?, hogy nem mindig vidéki lakokban, pázsiton, kutyaházban heverésztek. Korábban alkalmazkodtak más körülményekhez, most meg a jelenlegiekhez. Igaz, valóban nem üdvös nagy test? kutyát ötven négyzetméteren tartani, és az is igaz, hogy rettent?en sok a felel?tlen gazda, aki nem is foglalkozik vele, és adott esetben ki sem engedi arról az ötven négyzetméterr?l. De az a m?paraszti romantika, amit egyesek el?adnak az állattartás kapcsán, szintén baromság. (Az már csak hab a tortán, hogy a m?paraszti romantikát gyakran a betondzsungel bennszülöttei vezetik el?, akik gyaníthatóan nem a hátsó kertb?l szüretelik a paradicsomot a vacsihoz, hanem a sarki ábécében veszik meg.)

Aztán arról se feledkezzünk meg, hogy ha már szerencsésen leszámolunk a modern kori animizmus vadhajtásaival, nem biztos, hogy jó, ha a klímahisztéria alapján kezdünk karbonlábnyom-számításba, mert a végén a matekból az jön ki, hogy egy közepes test? kutya ökológiai mancsnyoma azért mégiscsak kisebb, mint a delfinhalaknak és tekn?söknek m?anyag élelmiszert – és talán metánt is – termel? mázsás libsi firkászoké.

Persze ki ne ismerné be, hogy van a dolognak érzelmi oldala is. Kedves él?lényekkel szívesebben van együtt az ember. Ezért nem vesz feleségül feministát, és ezért tart kutyát libsi firkász helyett, például.

Egyébként csak reméljük, hogy jó termése lesz a romantikus gondolatmenet elvetésének, és a libsik leszámolnak például a legújabb trimondialista romantikával, és így a „romlatlan népek“ nemes vademberkultuszával is, melyek kimondatlan el?feltevésként meghúzódnak a migrációval kapcsolatban elhangzott érveik mögött. (És ha szemét lennék, fel lehetne hozni a honföldön nem tenyész?, behurcolt kórokozókat, de nem vagyok szemét, ezért természetesen nem teszem.)

A legutóbbi esetb?l sem azért lett m?vi patália, mert valaki elseggelte a kutyáját, mert az szófogadatlan volt. Tehát akik most az univerzális emberi jogok iránt érzett könnyes szem?, humanista aggodalommal rohannának Hágáig, megnyugodhatnak. Pusztán arról van szó, hogy van némi különbség egy kutya elseggelése és aközött, hogy valaki a kocsija után köti és végighúzza az úton – majd ezt kedvesen meg is örökíti a világ számára. Nem békát cigiztetett.

A némber nevét elfelejtettem, ezért most az egyszer?ség kedvéért nevezzük Mangalica asszonyságnak.

Mangalica asszonyságnak a haja szála sem görbült, csak néhány szurkoló keltett némi hangulatot. Mármost ennek az egyetlen következménye az lehet, hogy Mangalica asszonyság kicsit tremoros lett a félelemt?l. Tehát semmi sem történt, legf?képpen tragédia nem.

Az ember a hagyomány alapján képes különbséget tenni, és – szemben a libsi 1.1-es logikával – nem vallja az állat=állat képletet. Senkiben sem megy fel a pumpa amiatt, hogy valaki agyoncsap egy szúnyogot, vagy kiirtja a darázsfészket. És hiába állat a kutya és a disznó is, el?bbit az általunk lakott civilizációban nem f?zzük és esszük meg. Az állatok között sincs egyenl?ség, különbségeket teszünk és különféle bánásmódokat tartunk helyesnek. A kutyával tartott vontatós ralit meg nem tartjuk helyesnek.

Az, amikor azt mondjuk a Mangalica asszonysághoz hasonló elkövet?kre, hogy „beteg rohadék“, az nem szakorvosi diagnózisra utal, hanem az undor, düh és megvetés természetes hétköznapi elegyére. A libsi logika szerint ugyanis minden ilyen elkövet? pusztán „beteg“, ezért sajátos megértésre és kezelésre szorul. A libsi univerzumban nem létezik emberi gonoszság, csak „betegség“ és „tudatlanság“, melyek sajátos, megfelel? érzékenységgel közelít? terápiákkal kezelhet?k. Pedig szemben az állatokkal, ahol az agresszió valóban betegségnek, vagy a gazda hülyeségének köszönhet?, az ember képes a gonoszságra. (Ha az állat agresszív, az tízb?l kilenc esetben a toprongy gazda sara.) És ha van emberi gonoszság, akkor – a libsi magyarázattal szemben – az igazságszolgáltatásnak is kell legyen büntet? funkciója, nem csak integratív és „helyreállító“.

A megoldás kulcsa az arányérzék: nyilvánvalóan nem jár ugyanolyan büntetés egy állatkínzónak, mint egy gyerekgyilkosnak. Nem követel senki halálbüntetést az állatkínzókra – de ne is annyi járjon neki, mintha kivégzett volna egy kisebb szúnyogkolóniát, vagy eltaposott volna egy hangyát.

És, hogy mást ne mondjunk, még ha humanista aggódóink nem is hisznek az emberi gonoszság és a büntet? igazságszolgáltatás igazságaiban, akkor is elhihetik, hogy a keményebb büntetésnek kiváló pedagógiai hatásai is vannak. Hiszen ha a kutyáját a kocsi után köt? elmebetegek, vagy a frissen megnyúzott kutyával bazsalyogva szelfiz? *Dvéjndörákkdzsonzonok* bekerülnek a kóterba, ott rengeteg dolgot tanulnak meg az ember-állat viszonyokról. Megtanulják, milyen teljesen kiszolgáltatottnak lenni, s?t lesz gazdájuk is, mi több, azt is megtanulják, milyen az, amikor a gazdájuk indokolatlanul kegyetlenkedik velük. Ez, az emberek közötti szellemi és erkölcsi képességek egyenl?tlen megoszlásának tükrében nem mindig m?ködik szóbeli meggy?zéssel és racionális érveléssel, némelyeknek tapasztalniuk kell, hogy megértsék.

Ha az állatkínzók megfelel? büntetést kapnak, a szurkolók sem éreznek majd igényt arra, hogy „félelmet keltsenek“ Mangalica asszonysággal vagy a nyúzott kutyákkal szelfiz?kkel szemben (szívem szakad meg mindjárt érettük!). És akkor a humanista libsik totális nyugalommal gyönyörködhetnek a tükörben látott teremtés koronájában.

Megadja Gábor - www.888.hu

Tisztelt olvasók!
Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következ? címen: https://twitter.com/syracuse73. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: https://www.facebook.com/flagmagazin
- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló